

Ordføreren for forslagsstillerne (Erlendsson)
(FP):

Jeg skal herved for folketinget fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Udsættelse af ikrafttrædelsestidspunktet)*, hvorved jeg skal henvide til de bemærkninger, som ledsager lovforslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann)
(SF):

Hermed skal jeg tillade mig at fremsætte *forslag til lov om indkomstskat.*

Forslaget fremsattes i november 1974, men nåede ikke frem til 1. behandling. Det genfremsættes nu på et tidligt tidspunkt, fordi en række følgelove, der snarest vil blive fremsat, må færdigbehandles allerede i indeværende samling, hvis reformen skal have virkning fra 1. januar 1976. Der henvises i øvrigt til de bemærkninger, der findes i lovforslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Maisted)
(FP):

Herved tillader jeg mig at fremsætte *for-
slag til lov om ændring af lov angående til-
vejebringelse af befordringsmidler til brug for
krigsmagten og ved beskyttelsen af civilbefolk-
ningen mod følgerne af luftangreb.*

De foreslåede ændringer medfører, at kom-
muner, politimestre og forsvarsministeren
ikke fremtidig behøver at udnævne i alt ca.
900 vurderingskommissionsmedlemmer og
synsmænd.

Det bemærkes, at lovforslaget svarer til
et af fremskridtspartiet i folketingsåret
1974-75, 1. samling, fremsat lovforslag.

**Ordføreren for forslagsstillerne (Henning
Philipsen)** (SF):

På socialistisk folkepartis vegne skal jeg
herved fremsætte *forslag til lov om ændring
af lov om arbejdsformidling og arbejdsløsheds-
forsikring m. v.*

Da lovforslaget er en genfremsættelse af
et af socialistisk folkeparti i folketingsåret
1974-75, 1. samling, den 20. november 1974
fremsat lovforslag, skal jeg, for så vidt angår
lovforslagets indhold og motivering, henvide
til den skriftlige fremsættelse i forbindelse
med lovforslagets fremsættelse i forrige
samling, (Folketingets forhandlinger 1974-75,
1. samling, spalte 1769).

Ordføreren for forslagsstillerne (Ove Jensen)
(FP):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte
*forslag til lov om ophævelse af lov om særlig
indkomstskat m. v.*, idet jeg henviser til lov-
forslagets tekst og de ledsagende bemærk-
ninger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Erlendsson)
(FP):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte
forslag til lov om folkepension, idet jeg hen-
viser til lovforslagets tekst og de ledsagende
bemærkninger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Halogaard)
(FP):

Herved tillader jeg mig at fremsætte *for-
slag til skolelov.* Lovforslaget er identisk
med det forslag til skolelov, som vi fremsatte
i folketingsåret 1974-75 (1. samling).

Undervisningsudvalget har ikke magtet
opgaven at skabe enighed om formuleringen
af en ny folkeskolereform til trods for, at
der er problemer, som af hensyn til vore
børn må løses hurtigst muligt.

Jeg tænker først og fremmest på, i hvor
høj grad man har forsømt at tilrettelægge
en undervisning for de ikke bogligt interes-
serede i folkeskolens 8., 9. og 10. klasser og
heller ikke giver retningslinier fremover for
disse i uddannelsesstrukturen, så der kan
skabes respekt for og anerkendelse af hån-
dens arbejde i de produktive erhverv.

Fremskridtspartiet går ind for, at alle skal
have et undervisningstilbud, men det må
absolut være i overensstemmelse med den
enkelte elevs evner, anlæg og interesse. Så
længe snobberiet for en boglig uddannelse
er fremherskende i vort samfund, vil den
virke mest tillokkende for eleverne uanset
evner og anlæg, og forældre vil fortsat, af
misforstået omhu for deres børn, skubbe
dem ind i den boglige linie, skønt det i mange
tilfælde er imod børnenes anlæg og ønsker,
dels fordi de er skoletrætte, dels måske fordi
de trænger til at skifte skole eller simpelt hen
ønsker helt at forlade skolen og bruge kræf-
terne i det praktiske liv.

Opgaven at forberede en skole, der skulle
være anderledes, bl. a. af hensyn til de prak-
tisk begavede, har man ikke løst; man har
desværre bundet disse elever til at gå i skole
i 9 år. De fleste erfarne folkeskolelærere vil

[Halvgaard.]

sikkert give mig ret i, at disse skoletrætte elever i skolens overbygning i mange tilfælde ødelægger undervisningen for dem, der fortsat ønsker at gå i skole, og på længere sigt får vi endnu flere tabere i vort uddannelsessystem. Det er min erfaring, at de fleste elever i 14 års alderen gennem 7 års skolegang har fundet ud af, hvorvidt de skal vælge den boglige linje eller ej. De har set sig selv i en sammenhæng med deres kammerater. Kun i et arbejdsfællesskab med ligestillede inden for fælles interesseområde kan den enkelte få den selvrespekt og den værdighed, som gør tilværelsen til at holde ud. Man taler så meget om frihed, og i frihedens navn tvinger man hvert år i tusindvis af børn og unge gennem et apparat, der vil forme dem efter skabeloner uden hensyntagen til den virkelighed, som vi oftest ikke vil acceptere.

Bortset fra absolutte krav i grundskolen om en grundig undervisning i fagene dansk, regning og fremmede sprog må man lokalt — dvs. skolerådet — have beføjelser til selv at træffe bestemmelse om, hvilke yderligere fag der skal gives tilbud om, timetal i disse fag, klassekvotient og undervisningsmidler.

På grundlag af landets økonomiske foråben bør hele den offentlige finansiering af skolevæsenet ske direkte fra staten ved månedlige statstilskud, som den enkelte skole kunne administrere, og hvis størrelse bør afhænge af elevtal, elevernes aldersfordeling og skoledistriktets størrelse og befolkningstæthed. Så blev der en retfærdig og rimelig fordeling af midlerne. Modsat den nuværende ordening bliver det skolens indtægter, dvs. tilskuddene, der styrer skolens udgifter. Ved statens fuldstændige overtagelse af finansieringen af udgifterne bortfalder samtidig alle de administrationskrævende refusionsordninger og procenttilskud vedrørende amter, kommuner og selvejende institutioner, og forældrekredsen i samråd med lærerkollegiet — skolerådet, kan man kalde det — har da til opgave bedst muligt at administrere det modtagne beløb. Lokalt kan skolens ønsker prioriteres, ligesom man kan tage bestemmelse om de besparelser, der kan være nødvendige i givne situationer. Hermed er der skabt større frihed for den enkelte skole, men samtidig under øget ansvar.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bernhard Baunsgaard) (RV):

På det radikale venstres vegne fremsætter jeg hermed *forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. samt afskrivningsloven. (Procenttillæg, ekspropriation, jordfordeling og afløste jordrentebud m. v.)*.

Hensigten med fremsættelsen af lovforslaget og den berørte problemkreds er praktisk taget den samme, som venstre har haft med det nu tre gange fremsatte og kun fra gang til gang let ændrede lovforslag af samme karakter. Men det middel, vi benytter ved beregningen af den afgiftspligtige fortjeneste ved salg af fast ejendom, er et andet.

Det er åbenbart for alle, at den særlige indkomstskat med den senere tids kraftige stigning i inflationstakten og dermed også ejendomspriserne har haft nogle helt urimelige virkninger for den almindelige spekulationsfrie handel med landbrugsejendomme og typisk for de handler inden for familiens kreds, der skal formidle generationsskiftet. Det har aldrig været hensigten med denne lov, at den skulle ramme den almindelige omsætning med fast ejendom til almindeligt gældende priser, og det er en selvfølge, at prisen på fast ejendom forhøjes, når prisniveauet for alle andre varer går i vejret. Det var betragtninger af denne art, der i 1964 førte til, at man besluttede sig til at holde parcelhusene uden for denne form for beskatning, og det kan på denne baggrund forekomme helt bagvendt, at man for landbrugenes vedkommende efter den gældende lov beskatter ret beskedne fortjenester kraftigt samtidig med, at nok så voldsomme fortjenester på parcelhuse får lov til at passere ubeskattet.

I det radikale venstre ønsker vi at opretholde den særlige indkomstskat i de tilfælde, hvor fortjenesten ved et ejendomssalg ligger ud over den margen, som den stedfundne pristalsregulering angiver. Hvis jord er steget i takt med alle andre priser, er pengene til eventuelt at købe ny jord i stedet for den, man sælger, blevet tilsvarende mindre værd, og så er det ikke rimeligt at beskatte. Men er jorden steget mere end de øvrige priser, der gælder i samfundet, vil det være rimeligt at inddrage en vis del af differencen mellem den almindelige pristigning og den højere pris, man kan få for